

dant Forslag, som ved alle Forslag, der gaae ud paa at forøge Detailarbeidet ved Finantsloven, vel ikke stemt derfor, men jeg kan dog ikke nægte, at der derfor lod sig altid anføre Grunde, som at Tingen forholdsviis er lettere at overskue og at beviisliggjøre, at Forandringer have fundet Sted i de Forudsætninger, hvortfra man gik ud ved Lovens Behandling. Det vil altid let kunne påvises, at en betydelig Forøgelse af Forretninger har fundet Sted, og forsaavidt kunde der virkelig være Anledning til at afgjøre Tingen ved den årlige Finantslov, naar Trang dertil paa et enkelt Sted maatte vise sig, istedetfor at forelægge et specielt Lovforslag. Men dette naaes ikke ved de Herrers Ændringsforslag, saaledes som det er affattet; derved naaes ikke Andet, end hvad der ikke behøves nogen særegen Bestemmelse til, nemlig at der kan skee Forandring ved Lov i Contourholdet. Der gives Regjeringen slet ikke nogen større Bemyndigelse eller Opfordring til at fremkomme med Lovforslag, hvad Contourholdet angaaer, end der vilde være, naar hiin Bestemmelse slet ikke stod i Loven. Skade kan det imidlertid ikke gjøre; Spørgsmaalet bliver kun, om man sjetter om at have en Lovbestemmelse, som er overflødig.

Hyvad det Ændringsforslag angaaer, som findes under Nr. 15, da maa jeg først i Almindelighed bemærke imod, hvad en æret Taler har under Sagens første Behandling yttret, at Øerne ikke skulde have Krav paa et uforholdsmæssigt Antal Amtstuer, og at det derfor var rigtigt at formindste Amtstuerne's Antal i Sjælland, men ikke at forøge dem i Jylland, bemærke, at jeg vel med den ærede Rigsdagsmand, der er en af Forslagsstillerne til Forslaget under 14de Afstemningspunkt, kan være enig i, at Øerne ikke have Krav paa, at der skal være et uforholdsmæssigt Antal, men Spørgsmaalet bliver kun, om den Uforholdsmæssighed, som fortiden finder Sted, ligger i, at Sjælland har for mange Amtstuer, eller deri, at Jylland har for faa. Nu troer jeg paa ingen Maade at kunne give den ærede Rigsdagsmand eller dem, som dele hans Mening om Forholdene, Ret i, at Øerne ikke skulde have en meget væsentlig Interesse af, om de vare et større eller mindre Antal Amtstuer.

Det er i mine Tanker en meget daarlig Trost at henwise Øerne til, at de kunne forene sig om at sende en Mand med deres Penge til Amtstuen. Det er en Selvefølge, at det finder Sted; selv om Amtstuen ligger temmelig nær, vil der altid findes Endeel, som ikke directe sende deres Skatter til Amtstuen. Men det er ogsaa en Selvefølge, at Uleiligheden for Øerne forøges i samme Grad, som der skal være flere om at forene sig om at sende deres Penge til Amtstuen, og at, jo længere Distancen er, desto mere forøges Omkostningerne for dem, og desto flere Øere maatte da flyde sammen for at bære Omkostningerne, og fremdeles maa ogsaa den Mand, som skal bringe Pengene til Amtstuen, være saa meget mere betroet. Saaledes mener jeg, at, selv om man ikke vil have et større Antal mindre godt aflagte Embedsmænd, skulde man dog gjøre det muligt let for Øerne at blive af med Skatterne. Der er desuden en anden Omstændighed med Hensyn til Statsrevisionen, der vil være af nogen Vægt, og det er, at, jo mindre Omfanget er af de enkelte Amtstuer, desto hurtigere er det muligt for Amtstuerne at faae deres Regnskaber tilendebragte; man kan altid her fremskynde Revisionens Gang af Amtstuerregnskaberne, og, om der ogsaa bliver nogle flere Amtstuerregnskaber at revidere, saa kan man dog altid faae nogle flere Revisionsbetjente, og det er dog altid et forholdsviis ringe Pengespørgsmaal. Revisionen og Decisionen vil altid kunne fremskyndes, men, hvad det Andet angaaer, nemlig Afslutningen af Amtstuerne's Regnskaber, da kan den ikke fremskyndes uden til en vis Grad, og den Tid, som maa lævnes Amtstuerne dertil, maa blive større, jo større Amtstuerne ere, og formindstes derimod, jo mindre det Omfang er, Oppebørslerne have. Forøvrigt skal jeg slet ikke erklære mig imod den Tanke, som ligger til Grund for det Forslag, som er stillet, og jeg finder det forsaavidt ogsaa mindre overflødig end det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 12; kun kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig noget tvivlsomt, om Udvalgets Redaction af dette Forslag maatte være hensigtsmæssig. Det er noget uklart, naar det hedder: „det bliver ved Lov at afgjøre“ osv.; thi jeg troer, at, som disse Ord staae, indeholde